

عنوان مقاله:

بررسی نقش کاربری اراضی بر نوع و شدت فرسایش خاک (مطالعه موردی: حوزه آبخیزکسیلیان)

محل انتشار:

مجله تحقیقات مهندسی صنایع غذایی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدحمیدرضا صادقی - استادیار گروه مهندسی آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

نصرت الله صفائیان - استاد گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه مازندران

سبحان الله قنبری - دانش آموخته گروه مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

میزان فرسایش و تولید رسوب در سطح حوزه‌های آبخیز به اثر شرایط پیچیده حاکم بر حوزه، کنترل گردیده و لذا مطالعه آنها برای درک مسائل موجود و مدیریت آن ضروری است. در این تحقیق، ابتدا ۷، ۳، و ۳ زیر حوزه آبخیز به ترتیب جنگلی، مرتعی، و کشاورزی در حوزه آبخیز معرف کسلیان واقع در دامنه شمالی البرز و با شرایط تقریباً مشابه فیزیکی، اقلیمی، زمین شناسی، و خاکشناسی انتخاب شد تا در خصوص عملکرد آنها در ایجاد فرسایش و تولید رسوب ارزیابی‌های لازم صورت پذیرد. برای دستیابی به اهداف مورد نظر، سه شاخص رسوب رسیده به خروجی زیرحوزه‌ها، حجم رسوب جمع شده در جعبه‌های گولاچ، و شکل‌های مختلف فرسایش در این ارزیابی مد نظر قرار گرفتند. به دلیل محدود بودن تعداد رگبارها در دوره مورد مطالعه، امکان استفاده از اولین شاخص وجود نداشت. از این رو مقدار رسوب بر جا گذاشته در جعبه‌های گولاچ و مقدار کل انواع فرسایش برای ارزیابی نقش کاربری اراضی بر فرسایش خاک مد نظر قرار گرفت و سپس روابط بین خصوصیات فیزیکی و پوشش گیاهی زیرحوزه‌های مورد مطالعه تهیه گردید. نتایج نشان می‌دهد که کاربری‌های مختلف در منطقه مورد مطالعه نه تنها بر پیدایش انواع فرسایش، بلکه بر شدت آنها نیز تاثیرگذار است. وجود فرسایش سطحی در هر کاربری، فرسایش آبکندی در آبخیزهای جنگلی، فرسایش شیاری در آبخیزهای مرتعی، و لغزش در کاربری کشاورزی از یافته‌های این تحقیق است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1597576>

